

Sagen sattes under Forhandling.

Piper: Da denne Sag i forrige Samling var til Behandling, udtalte jeg, at man nødvendigvis fra alle Sider maatte se med Sympati paa Tanken om at yde Støtte til Enkerne, men jeg udtalte tillige, at jeg forbausedes noget over, at den højtærede Indenrigsminister paa et Tidspunkt, hvor Statens Finanser var i saa beklagelig Uorden, vilde fremsætte et Forslag, der stillede store nye Krav til Statskassen, foruden at det ogsaa vil paalægge Kommunerne nye Byrder. I Aar møder Finansministeren jo med et Budget, der i Modsetning til, hvad der er sket i mange tidligere Aar, har et Overskud. Den Forhindring, som altsaa var til Stede i Fjor i den Retning, er nu ryddet af Vejen. Vi kan da mere hengive os til en Realitetsbehandling af Lovforslaget.

Det er jo Loven om Bidrag til de uægte Børn, der har været Forbillede for det Lovforslag, som Ministeren forelagde. Men saaledes som Forslaget nu foreligger, ændret af Folketinget, er det i høj Grad gledet ud af den Ramme, hvori Ministeren havde anbragt det. Som Forslaget nu foreligger, bliver det ganske i Overensstemmelse, vil jeg indrømme, med Alderdomsunderstøttelsesloven. Overfor denne har man imidlertid netop rettet en meget vægtig Kritik, nemlig den, at denne Lov nedbrød den Lyst til selv at erhverve og selv at holde sig oppe, som burde være til Stede i Befolkningen. Den Hjælp, der efter Forslaget, som det her foreligger, skal gives, er, saa vidt jeg kan skønne, i Virkeligheden ikke andet end Fattighjælp, kun uden Fattighjælps Virkning. Det er Sogneraadet, der skønner, det er Sogneraadet, der bevilger, det er altsaa ganske som den øvrige Understøttelse, der gives, dog uden Fattighjælps Virkning.

Det forekommer mig, at naar man vil gaa videre med Lovgivningen paa de humane Baner, skulde man se, om man ikke kunde komme bort fra det hidtil fulgte Princip og finde en ny Vej, som mere kunde hævde Princippet: Hjælp til Selvhjælp — Forslaget omfatter jo Børn af Enker og af Enkemænd. Det forekommer mig ogsaa, at det vilde være rigtigt at begrænse Opgaven noget, saaledes at man i hvert Fald holdt sig til Enkerne. Det, der kan siges til Fordel for Hjælp til Enkerne, kan ikke med samme Ret siges om Hjælp til Enkemændene, uden at man med lige saa stor Ret vil kunne indtage en hel Række andre Trangstilfælde

under Loven, Tilfælde, som man ellers vilde fremhæve endnu stærkere, naar man drager Enkemændene ind under den.

Med Hensyn til det Ændringsforslag, som er indsat i Folketinget, om, at de paagældende Enker og Enkemænd skulde kunne blive ved at oppebære Hjælp endogsaa indtil to Aar efter, at de har holdt Bryllup paa ny, vil jeg sige, at jeg tror, det er et slemt Skraaplan, man her kommer ind paa. Jeg kan godt tænke mig, hvad der har været Bevæggrunden for Folketinget til at fremsætte dette Forslag. Man har villet undgaa, at de paagældende skulde spekulere i ikke at gifte sig, men jeg tror, at der vil opstaa altfor megen Misfornøjelse hos en Del andre af deres ligestillede eller Folk, som er endnu daarligere stillede, hvis man udstrækker Hjælpen til Tiden, efter at de har giftet sig.

Man kan ved Behandlingen af dette Lovforslag ikke lade ude af Betragtning, at det bliver en ny og stor Byrde, der paalægges Kommunerne, saaledes som Lovforslaget nu er affattet. Efter de statistiske Meddelelser, der fulgte som Bilag til Lovforslaget, er der i det Aar, som disse Meddelelser angaar, ydet en Understøttelse paa Landet af 528,226 Kr. til 6,032 Børn. Det er altsaa saadant noget som 84 Kr. pr. Barn. I København er 990 Børn understøttede med 53,545 Kr. eller 54 Kr. pr. Barn. Til disse Børn er der desuden gennem Hjelpekasserne af Kommunekasserne paa Landet udbetalt 92,076 Kr. til 5,633 Børn og i København 27,560 Kr. til 892 Børn. Dertil kommer Statskassens Tilskud til Hjelpekasserne, hvilket er en 46,038 Kr. Det vil sige, at der tilsammen er ydet 747,445 Kr., hvoraf Kommunerne har udredet 701,407 Kr. Ministeren har budgetteret, at Loven vilde medføre en Udgift af 2,100,000 Kr., hvoraf Statskassen efter Folketingets Affattelse skal yde en Trediedel, nemlig 700,000 Kr., og Kommunerne de to Trediedele. Det vil altsaa sige, at Kommunernes Udgifter efter Ministerens Beregning vil stige til det dobbelte, og saa er det jo endda et stort Spørgsmaal, om denne Ministerens Beregning kan holde Stik. Jeg tvivler derpaa, saaledes som Lovforslaget er affattet.

Under Forhandlingerne i Fjor blev det fra flere Sider, baade i Folketingets Udvalgsbetænkning og ved Udtalelser, der faldt her i Landstinget, hævdet, at man skulde optage flere af de humane Love til Revision. Indenrigsministeren har i Folketinget forelagt til Revision Loven om Hjelpekasser, Loven om Arbejdsløsheds-